

saaledes. Det er blot dette ene Tilfælde, jeg ønskede fremstillet i sin hele Røgenhed uden Forbindelse med de andre Handlinger, der blive lovstridige, naar dette Lovforslag vedtages. Altsaa, Tilfældet er dette, at f. Ex. en Fisker antræffer i sit Net under sin lovlige Haandtering et større eller mindre Parti Østers, i Reglen naturligvis kun ganske faa, og da begaar den Uregelmæssighed at fortære dem; naar dette da ikke anmeldes, bortfalder Sagen, som min ærede Kollega her i Nærheden omtalte; men, naar Kontrolten eller andre Vedkommende melde det, kan Politidommeren, da Sagen er en offentlig Politisag, og han ikke er besejret til at gaa bort fra Loven, ikke undgaa at dømme denne ganske vist høist ubetydelige Forseelse, at en Fisker har spist 6 Østers, med en Mulkt af 40 Kr. Det er det rene skjære og bare Tilfælde. Jeg henstiller blot, om det høie Thing vil bifalde denne ene Bestemmelse, de andre Bestemmelser, tror jeg, det er mest praktisk ikke at røre ved. Den Bestemmelse, jeg har nævnt, er efter mit Skjøn ikke rigtig. Jeg tror ikke, den harmonerer med andre Bestemmelser i vor Lovgivning. Det ærede Medlem for Thilsted sigtede sandsynligvis til den bekjendte Bestemmelse i Straffeloven om de saakaldte „undtagne Lyverier“; men naar vi sammenligne den her foreliggende Bestemmelse med Bestemmelsen om undtagne Lyverier, vil det ses, at der er en meget stor Forskiel paa disse, og der vil efter mit Skjøn fremkomme en ikke ringe Anomali, naar det her Dimpurgte vedtages. Efter den paagældende Paragraf i Straffeloven er jo for det Første Paatale af disse undtagne Lyverier afhængig af Privateas Begjering, men efter den her foreslaaede Bestemmelse er der Ingen, som kan frafalde Paatale. Naar Paatale af undtagne Lyverier ikke frafalder, idømmes Vedkommende Bøder, men der er ikke fastsat noget Minimum, hvorimod der her er foreslaaet et Minimum af 40 Kr. Endnu værre forekommer det mig dog at stille sig i Gjentagelsestilfælde; thi hvad Uvil der end kan reises, tror jeg dog ikke det er tvivlsomt, saaledes som andet Stykke af § 2 er affattet, at dette „Gjentagelsestilfælde“ lige saa vel gjælder den Handling, at Rogen tilvender sig Østers, som han tilfældigvis har optaget. Naar altsaa en Mand to Gange har spist et halvt Dussin Østers, som han tilfældigvis har antruffet i sit Net, saa idømmes han mindst 200 Kr. i Bøde. Han er jo ganske vist straffet en Gang før, og altsaa kan denne Bestemmelse maasse bedre forsvares; men derefter tilføies der en Bestemmelse, som jeg virkelig tror ikke kan forsvares, nemlig

at han oven i Kjøbet ikke alene forbrøder sine lovlige Redskaber, hvori disse ulykkelige Østers ere komne, men ydermere Baaden. Dette forekommer mig ganske vist at være for haardt. Jeg henstiller dette Punkt, jeg har maasse overtraadt den ærede Formands Anordning, det er naturligvis kun en Enkeltighed, jeg har nævnt, men da den har stødt mig, og jeg tror, det er praktisk at indskrænke sig til dette ene Punkt, har jeg kun ved denne Behandling tilladt mig i saa Henseende at slutte mig til den ærede første Aler.

Finantsministeren (Estrup): Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at man vel kan fremstille Sagen fra den Side, som stet er af den ærede sidste Aler (Riær), og saaledes som min ærede Gjenbo (C. A. Hansen) ogsaa har fremstillet den, men at Sandsynligheden dog i Virkeligheden ikke er for, at Folk komme til at gjøre sig skyldige i denne Forseelse, uden at de ere vel vidende om, hvad de gjøre. Det kan vel tænkes, at det jævnlig kan hændes, at Folk tilfældigvis faae nogle Østers i deres Haand, men det kan ingenlunde tænkes, at de tilfældigvis skulde faae dem i Munden eller i Hænderne for at selge dem. Altsaa holder jeg meget bestemt fast ved, at Bødekvantiteten maa være beregnet efter den forsættelige Overtrædelse, uden Hensyn til den Tilfældighed, paa hvilken Maade den ulovlige Vare er kommen i i Vedkommendes Haand.

Riær: Det Forsættelige ligger i, at selve Tilfældet er forsættligt; men det, at man ved at fiske kommer til at optage Østers af Vandet, er ikke forsættelig, og selv en forsættelig Forseelse kan efter min Formening ogsaa straffes for haardt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 39 Stemmer.

Formanden: Da der ikke fremkommer noget Forslag om Udvalgs Nedsættelse, gaar Lovforslaget umiddelbart til 2den Behandling, og jeg nævner da, at Endringsforslag, der ønskes stillede til denne Sags 2den Behandling, ligesom Endringsforslag til de to foregaaende Sager, der ligeledes gif umiddelbart til 2den Behandling, maatte